

Sygn. akt VIII K 52/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Marta Kobus

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2017 roku sprawy:

J. B. s. M. i M. z domu S.

Urodzonego w dniu (...) w S.

oskarżonego o to, że:

W dniu 15 stycznia 2017 roku o godz. 00:25 w m. H. gm. D. nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych sygn. akt II W 329/16 prowadził samochód osobowy marki M. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 244 kk

I. Oskarżonego J. B. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 244 k.k. skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 15 stycznia 2017 roku funkcjonariusze policji asp. szt. P. I. i mł. asp. R. A. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym. O godzinie 0 : 25 asp. szt. P. I. podczas patrolu w miejscowości H. zauważył samochód osobowy marki M. (...) o nr rej. (...), którego kierowca J. B. na widok radiowozu gwałtownie przyspieszył. Funkcjonariusze policji postanowili zatrzymać ten pojazd, w tym celu włączyli sygnały świetlne w radiowozie i wówczas J. B. wjechał samochodem na posesję nr (...) w H.. Funkcjonariusze policji gdy podeszli do pojazdu, stwierdzili, że w samochodzie oprócz kierowcy J. B. znajdują się jeszcze D. C. i K. O..

Powyzszych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o notatkę urzędową (k.1), (k.2) oraz w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego (k.18).

Oskarżony J. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że tego dnia musiał pomóc kolegom i podwieźć ich do sklepu w B., w drodze powrotnej jechał za nim radiowóz, gdy wjechał on na podwórko K. O., radiowóz wjechał również na to podwórko. Oskarżony dodał, że zdawał sobie sprawę, że ma orzeczony sądowy zakaz prowadzenia pojazdów, ale chciał zarobić podwożąc kolegów.

.

Sąd zważył co następuje

Bezsporne jest w sprawie, że oskarżony kierował samochodem posiadając orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Okoliczność powyższa znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz w treści notatki urzędowej.

Mając powyższe okoliczności na uwadze zdaniem Sądu wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości.

W świetle więc zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 244 kk. Oskarżony bowiem kierował pojazdem mechanicznym, wbrew wcześniej orzeczonemu zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim II Wydziału Karnego wydanego w dniu 6 października 2016 roku w sprawie sygn. akt II W 329/16 orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 18 miesięcy roku. Powyższy wyrok uprawomocnił się w dniu 19 października 2016 roku i od tego dnia obowiązywał w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Jednak oskarżony mimo obowiązującego go zakazu, kierował samochodem w dniu 15 stycznia 2017 roku czyli w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk oraz w art. 54 § 1 kk.

Zgodnie z art. 53 § 1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Z kolei § 2 wskazanego przepisu wskazuje, że wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu.

Sąd wziął też pod uwagę przy wymiarze kary zarówno okoliczności łagodzące jak i obciążające oskarżonego.

Sąd dopatrył się wielu okoliczności obciążających oskarżonego, przede wszystkim faktu uprzedniej karalności oskarżonego. Przeszłość oskarżonego świadczy o braku w jego postawie poszanowania dla porządku prawnego. Oskarżony nie zrozumiał naganności swojego postępowania, nie widać u niego poprawy i krytycznego stosunku do popełnionych czynów.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt nie utrudniania przez oskarżonego postępowania.

Zgodnie z art. 69 § 1 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

Jak wynika z treści karty karnej oskarżony w czasie popełnienia przedmiotowego czynu był skazany na karę pozbawienia wolności.

Powyższa okoliczność nie pozwala na zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Ponadto wobec oskarżonego nie można przyjąć pozytywnej prognozy, że nie dopuści się on ponownie popełnienia przestępstwa. Wobec tego Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Mając na uwadze całość okoliczności wpływających na wymiar kary Sąd uznał, że kara 3 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia i będzie w wystarczającym stopniu dolegliwa, a jednocześnie taki

wymiar kary jest niezbędny dla osiągnięcia jej celów przede wszystkim celu wychowawczego i zapobiegawczego. W przekonaniu Sądu taka kara jest w stanie zapobiec w przyszłości popełnianiu przestępstw przez oskarżonego.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn zm.).